

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **D. N. H.**, nar. X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Ing. Janem Lerchem
sídlem Bedřicha Smetany 2, Plzeň

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o **žalobě proti rozhodnutí** žalované ze dne 28. 8. 2018, č. j. MV-90578-4/SO-2018,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2018, č. j. MV-90578-4/SO-2018, a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 6. 2018, č. j. OAM-844-20/PP-2018, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 12 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Ing. Jana Lercha, advokáta.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 15. 6. 2018, č. j. OAM-844-20/PP-2018, ve věci žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území ČR podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 222/2017 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

2. Žalobce podal u ministerstva dne 17. 1. 2018 žádost o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87b zákona o pobytu cizinců. Za rodinného příslušníka, k němuž vztahoval žádost, označil syna D. V. (nar. X), který má české státní občanství. Ten rovněž žalobce před správními orgány na základě plné moci zastupoval jako zmocněnec. Na území ČR pobývají také další dvě žalobcovy zletilé děti, které mají vietnamskou státní příslušnost. V rámci řízení byl žalobce předvolán k výsledku na den 6. 6. 2018 v 8:30 hodin. Předvolání bylo žalobci doručeno dne 31. 5. 2018 fikcí.
3. Dne 15. 6. 2018 ministerstvo řízení zastavilo podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, protože se žalobce dne 6. 6. 2018 k výsledku nedostavil ani se z něj řádně a včas neomluvil. Ministerstvo uvedlo, že žalobce byl v předvolání k výsledku poučen, jakým způsobem postupovat v případě, že se k výsledku nebude moci dostavit. Žalobci i zmocněnci bylo doručeno předvolání k výsledku, resp. vyrozumění o předvolání dne 31. 5. 2018. Omluva měla být učiněna následující den po doručení. Zmocněnec žalobce sám uvedl, že jeho otec (žalobce) vybírá poštu pravidelně. Z toho vyplývá, že žalobce byl obeznámen s tím, že mu je doručována korespondence. K argumentu týkajícímu se věku žalobce ministerstvo uvedlo, že žalobce je osobou způsobilou k právním úkonům ve smyslu § 178 zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl o možnostech doručování poučen již při podání žádosti, a to i ve vietnamském jazyce, věděl tedy, že si má korespondenci vyzvednout na poště nebo si vyžádat opakované doručení. Žalobce není osobou osamělou, žije společně se svými dětmi a vnoučaty. Informace zmocněnce, že byl v době doručování v zahraničí, nebyla nijak doložena. Zmocněnec mohl dát ministerstvu vědět, že bude mimo území ČR nebo mohl udělit substituční plnou moc. Nepřítomnost zmocněnce na území není závažným důvodem nedostavení se k výsledku. Také tvrzení, že se dne 6. 6. 2018 žalobce a zmocněnec dostavili na pracoviště ministerstva, nebylo doloženo.
4. Ministerstvo proto uzavřelo, že nebyl hodnověrně doložen závažný důvod, který bránil účasti žalobce na výsledku. Žalobce nedoložil, že důvody jeho absence byly vážné a na jeho vůli nezávislé. S odkazem na zásadu procesní ekonomie a § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ministerstvo upustilo od opakovaného předvolání žalobce k výsledku.
5. Žalobce napadl rozhodnutí ministerstva odvoláním, v němž namítl, že ministerstvo postupovalo ryze formalisticky, aniž by vzalo v úvahu všechny okolnosti případu. Tvrzení, že se žalobce ani dodatečně neomluvil, nemá oporu ve zjištěném skutkovém stavu. Žalobce vysvětlil v podání, které bylo ministerstvu doručeno dne 7. 6. 2018, z jakého důvodu se k výsledku nedostavil. Zmocněnec žalobce připomněl, že žalobci je 75 let. Žalobce mu z nějakého důvodu nesdělil, že mu byla doručována pošta, nejspíše na to zapomněl, což je v jeho věku omluvitelné. Žalobce trpí závažnými zdravotními problémy, v jejichž důsledku velmi špatně vidí a potřebuje asistenci, což bylo potvrzeno i při pobytové kontrole. Žalobce by se tedy nemohl bez pomoci druhé osoby k výsledku dostavit. Žalobce je sice procesně způsobilý, jak uvedlo ministerstvo, ale správní orgány by měly vzít v úvahu, že se starší osoba ani při plné procesní způsobilosti nemusí vždy plně orientovat v různých předpisech a poučeních, je proto třeba projevit jistou shovívavost.
6. Zmocněnec žalobce dále uvedl, že v době doručování předvolání byl v cizině. Vzhledem k pohybu v rámci Evropské unie není prakticky možné pobyt v jiném členském státě doložit. Zdůraznil, že nedostavení se k výsledku ze strany žalobce, jeho samotného či jeho bratra nebylo projevem svévole nebo neochoty spolupracovat, ale nešťastnou shodou okolností. Je přesvědčen, že vzhledem k věku žalobce se jednalo o okolnost omluvitelnou a

zastavení řízení o žádosti o vydání pobytového oprávnění je v tomto případě příliš tvrdým opatřením. Dále zmocněnec žalobce doplnil, že by měl žalovaný zvážit také další okolnosti – on, jeho sestra, bratr i matka žijí v ČR. Jeho otec (žalobce) nemá ve Vietnamu žádné příbuzné, přičemž jeho aktuální zdravotní stav vyžaduje prakticky stálou přítomnost další osoby, neboť není schopen plně zabezpečit své základní životní potřeby.

7. Žalovaná odvolání zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím. Ministerstvo podle ní postupovalo v souladu s § 3 správního řádu. Výslech byl nutným úkonem k objasnění rozporných informací, které uvedl žalobce a které zjistilo ministerstvo. Zjištěný skutkový stav jednoznačně odůvodňoval zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, neboť ze spisu je zřejmé, že žalobce byl řádně předvolán, stejně jako jeho syn, přičemž byli o následcích nedostavení se k výsledku poučeni. Předvolání bylo doručeno fikcí dne 31. 5. 2018, tedy s dostatečným předstihem. Ze sdělení ze dne 7. 6. 2018 nevyplývá, že důvody nedostavení se k výsledku byly závažné a na vůli žalobce nezávislé. Žalobce důvody ani nedoložil. Zmocněnec mohl doložit jakýkoliv doklad, který by prokázal jeho zahraniční cestu a zejména závažný důvod takové cesty. Mohl také zajistit substituční zplnomocnění, a zabezpečit tak přebírání pošty. Jiný závěr nelze vyvodit ani s přihlédnutím k věku žalobce, neboť má plnou procesní způsobilost. V řízení o žádosti jde nečinnost žalobce k jeho tíži.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

8. Žalobce v žalobě namítá, že ministerstvo zcela rezignovalo na základní zásady uplatňování veřejné moci a porušilo zejména § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Žalovaná pak pochybení ministerstva nenapravila. Ministerstvo dostatečně nepřihlédlo k okolnostem posuzované věci, řídilo se pouze literou zákona, aniž by vzalo v úvahu jeho smysl a účel.
9. Již v odvolání žalobcův zmocněnec (syn) uvedl, že se v době doručování nacházel v jiném členském státě EU, což s ohledem na volný pohyb nelze prakticky prokázat. Dne 7. 6. 2018, tj. před vydáním rozhodnutí o zastavení řízení, předložil žalobcův zmocněnec ministerstvu omluvu a vysvětlil, že fakticky se mu předvolání k výsledku dostalo do rukou až dne 6. 6. 2018 po nařízené hodině výsledku. Na toto nedopatření pak ihned písemně reagoval.
10. V případě doručování předvolání samotnému žalobci ministerstvo zcela ignorovalo okolnosti daného případu. Žalobce překročil věk 75 let, je téměř slepý, v českém právním systému a správním řízení se samostatně neorientuje. Pokud uvedl, že na doručené předvolání zapomněl, je to sice ze striktně právního hlediska jeho chyba, ale se zřetelem na okolnosti se jedná o omluvitelné nedopatření. Žalobce nepochybně, že má procesní způsobilost, správní orgány však měly přihlédnout ke specifické osobní situaci, včetně zdravotních problémů. Tvrzení ministerstva, že od opakovaného předvolání upustilo s ohledem na § 6 odst. 2 správního řádu je značně nepřesvědčivé. Případné průtahy a náklady v souvislosti s opětovným předvoláním by vznikly pouze na straně žalobce. Hledisko procesní ekonomie proto žalobce považuje za zástupné. Výslech nebyl uskutečněn z omluvitelných důvodů, bylo proto namístě žalobce a svědky předvolat opětovně.
11. Žalovaná vady rozhodnutí ministerstva nenapravila, ale naopak potvrdila formalistický postup neodpovídající okolnostem věci. Žalobce nijak nepochybně a nepochybně, že nebylo třeba zkoumat dopady do soukromého a rodinného života. Má však za to, že rozhodnutí orgánů veřejné moci musí splňovat znaky elementární spravedlnosti. Žalobce

přitom zmeškal pouze jedno předvolání k výsledku.

12. Žalovaná ve svém vyjádření setrvala na závěru, že byly dány podmínky pro zastavení řízení, a odkázala na napadené rozhodnutí.

III. Posouzení žaloby soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 31. 8. 2018, žaloba byla podána dne 19. 9. 2018), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili.
14. Žaloba je důvodná.
15. Ministerstvo zastavilo řízení o žalobcově žádosti o povolení k přechodnému pobytu podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, podle kterého se řízení o žádosti zastaví mimo jiné, jestliže se cizinec „*bez vážného důvodu nedostaví k výsledku*“. Ve věci není sporné, že se žalobce nedostavil k výsledku, který se měl uskutečnit dne 6. 6. 2018 v 8:30, účastníci řízení se však neshodnou na tom, zda se tak stalo bez vážného důvodu, a zda bylo tedy ministerstvo oprávněno řízení zastavit.
16. Ze správního spisu vyplývá, že ministerstvo zaslalo dne 16. 5. 2018 žalobci předvolání k výsledku. S ohledem na to, že se jednalo o úkon, který měl žalobce učinit osobně, byla písemnost adresována přímo žalobci (nikoliv zmocněnci pro zastupování). Z údajů na obálce, v níž byla písemnost doručována, plyne, že adresát nebyl při doručování zastižen, proto mu byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky s tím, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 21. 5. 2018. Žalobce si zásilku v této lhůtě nevyzvedl, dne 31. 5. 2018 tedy nastala v souladu s § 23 odst. 4 správního řádu fikce doručení. S ohledem na skutečnost, že ministerstvo na obálce nezatrhl pokyn „nevracet, vložit do schránky“, nebyla písemnost vložena do žalobcovy poštovní schránky, ale byla dne 2. 6. 2018 vrácena ministerstvu.
17. Shodné údaje o postupu doručování lze seznat také z obálky, kterou bylo doručováno zmocněnci předvolání k podání jeho vlastní svědecké výpovědi (jelikož je zmocněnec synem žalobce, hodlalo jej ministerstvo vyslechnout rovněž jako svědka). Pro úplnost soud dodává, že doručovací adresa žalobce a jeho syna je shodná.
18. Ze spisu dále plyne, že zmocněnci bylo rovněž zasláno „vyrozumění o předvolání k výsledku“. Také tato písemnost byla dne 21. 5. 2018 připravena k vyzvednutí a dne 31. 5. 2018 doručena fikcí. Na rozdíl od dříve zmíněných dvou písemností byl na obálce zatržen pokyn „nevracet, vložit do schránky“, písemnost tedy nebyla vrácena ministerstvu, ale dne 6. 6. 2018 (tedy v den plánovaného výsledku) vložena do schránky zmocněnce.
19. Následující den (7. 6. 2018) byla ministerstvu doručena omluva, v níž žalobcův zmocněnec uvedl, že byl v cizině a nevěděl, že přišlo upozornění k vyzvednutí dopisu. Doplnil, že jeho otec (žalobce) „*pravidelně vybírá poštu, tentokrát poštu někde nechal a nic nám neřekl. [Žalobce] je už starší, tak zapomněl. Prosím o pochopení. Až včera 6. 6. 2018 nám poštovní doručovatel doručil dopis. Na Ministerstvo vnitra jsme se 6. 6. 2018 dostavili odpoledne. Na informaci nám řekli, že máme napsat omluvný dopis s vysvětlením nedostavení k výsledku. Chtěl bych se tedy velice omluvit a následně bych chtěl požádat o náhradní termín.*“

20. Podle ministerstva a žalované nebyla tato omluva náležitá a nebyl doložen pobyt zmocněnce v zahraničí. Soud však souhlasí se žalobcem, že správní orgány při posouzení důvodu nedostavení se k výsledku a náležitosti omluvy dostatečně nezohlednily specifické individuální okolnosti posuzované věci, zejména věk a zdravotní stav žalobce.
21. O žalobcově věku nepanovaly v řízení žádné pochybnosti. V době, kdy se měl dostavit k výsledku, mu bylo 75 let. Současně z podkladů, které žalobce připojil k žádosti a doplnil k následné výzvě ministerstva, plyne, že žalobcovu schopnost obstarat životní potřeby, a tím spíše i úřední záležitosti, ovlivňují zdravotní problémy, především problémy se zrakem. V odpovědi na výzvu k doplnění podkladů žalobcův zmocněnec uvedl, že žalobce trpí diabetickou retinopatií, postižením cév oční sítnice v souvislosti s cukrovkou a vysokým krevním tlakem. Na pravé oko je již prakticky slepý. Vzhledem ke svému zdravotnímu stavu není schopen plně zabezpečit své základní životní potřeby, je závislý na pomoci další osoby. Tato tvrzení podporují přiložené lékařské zprávy. Z lékařské zprávy z oční ambulance Thomayerovy nemocnice ze dne 13. 1. 2018 plyne, že v poslední době došlo u žalobce k výraznějšímu zhoršení vidění, žalobce „*nikdy pořádně neviděl na OP, snad tupozraký. Postupně se zhoršilo, až rozeznává jenom pohyb. Trvalý výpad v ZP, černou clonu neguje*“. Podle závěru citované lékařské zprávy jsou problémy žalobce se zrakem způsobeny *cataractou* (šedým zákalem), *amblyopií* (tupozrakostí) a *presbyopií* (stařeckou vetchozrakostí). Doporučeno je operační řešení s tím, že úroveň vidění po operaci bude odpovídat tupozrakosti a bude závislá na stavu sítnice v důsledku cukrovky. Z lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. L. T. K. H. ze dne 5. 4. 2018 mimo jiné vyplývá, že u žalobce se projevuje „praktická slepota PO“, je po operaci šedého zákalu vpravo a podle laboratorního vyšetření je kompenzace *diabetes mellitus* hraniční. Podle zprávy cizinecké policie ze dne 3. 4. 2018 bylo při pobytové kontrole zjištěno, že žalobce, který byl na místě zastižen, je po operaci očí a vyžaduje pomoc rodiny. Nedobrý zdravotní stav žalobce byl tedy správním orgánům nepochybně znám.
22. Důvody uvedené zmocněncem žalobce v omluvě ze dne 7. 6. 2018 se ve světle těchto okolností nejeví být účelové nebo nepravdivé. Verze událostí, kterou žalobcův zmocněnec popsal v omluvě (a následně na ní setrval v odvolání a žalobě), tedy, že žalobce vybral poštovní schránku, což pravidelně dělá, ale zapomněl uvědomit svého zmocněnce (syna) či někoho jiného z rodiny, kdo by mu mohl být nápomocen, o tom, že byly doručeny výzvy k vyzvednutí písemností na poště, se soudu nejeví s ohledem na žalobcův vysoký věk a nepříznivý zdravotní stav jako nepravděpodobná (s ohledem na údaje na obálkách, resp. na doručence je zřejmé, že výzvy k vyzvednutí tří písemností obsahujících předvolání žalobce a jeho syna a vyrozumění syna jakožto zmocněnce o předvolání byly vhozeny do schránky současně, viz výše body 16 až 18).
23. Na okraj lze poznamenat, že žalobcovu verzi událostí nepřímo podporuje skutečnost, že písemnosti obsahující předvolání byly následně vráceny ministerstvu, nikoliv vloženy do schránky. Byť tato okolnost nemá vliv na uplatnění fikce doručení [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41, č. 3524/2017 Sb. NSS], je vhodné, aby vyloučení možnosti vložení písemnosti do domovní schránky po jejím doručení fikcí volily správní orgány pouze výjimečně, např. v případech, kdy hrozí, že by se s obsahem písemnosti takovým postupem mohla seznámit osoba, která má protichůdné zájmy vůči adresátovi (viz rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2020, č. j. 10 Azs 337/2019-36, bod 15). V nyní posuzované věci není ze spisu zřejmé, proč ministerstvo tento postup zvolilo. Byť se tím podle výše

citovaného rozsudku rozšířeného senátu nedopustilo nezákonnosti, tato okolnost mohla přispět k tomu, že se žalobcův zmocněnec či jiná osoba, která by mohla být žalobci nápomocna, o konání výsledku včas nedozvěděla. K doručení fikcí totiž došlo již dne 31. 5. 2018. Pokud by předvolání na den 6. 6. 2018 bylo následně vhozeno do schránky ještě před datem konání pohovoru, bylo by nepravděpodobně (byť ne zcela vyloučené), aby žalobce zapomněl uvědomit svého zmocněnce či někoho jiného z rodiny podruhé. Za situace, kdy však byly do schránky vhozeny tentýž den pouze výzvy k vyzvednutí zásilek, nejeví se žalobcem nastíněná verze událostí jako účelově vymyšlená. Tento závěr podporuje i skutečnost, že na vhození vyrozumění o předvolání do schránky dne 6. 6. 2018 (tedy až v den pohovoru), žalobcův zmocněnec bezprostředně zareagoval omluvou a žádostí o náhradní termín (viz body 18 a 19). Pokud by ministerstvo zatlhlo také na obálce s předvoláním k výsledku pokyn „nevracet, vložit do schránky“, jednalo by se o vstřícný (byť dle judikatury nikoliv nezbytný) přístup vůči účastníkovi řízení, který mohl přispět k hladkému průběhu řízení.

24. Soud tedy neshledal v posuzované věci žádné důvody, pro které by měl pochybovat o tom, že žalobce na výzvu k vyzvednutí záslky zapomněl, resp. zapomněl o výzvě informovat někoho z rodiny. Ostatně, ani správní orgány pravdivost tohoto tvrzení nezpochybnily. Sporné však je, jak mělo ministerstvo na sdělení ze dne 7. 6. 2018, že k popsáním okolnostem došlo, reagovat. Byť žalobcem uvedené skutkové okolnosti nelze prokázat (stěžejí lze předložit důkaz o tom, že žalobce zapomněl) a za běžných okolností by zapomenutí účastníka řízení nemohlo být považováno za vážný důvod nedostavení se k výsledku, v tomto případě s ohledem na všechny skutkové okolnosti, bylo namíste postupovat v pochybnostech ve prospěch a stanovit žalobci náhradní termín výsledku. Jak bylo již výše uvedeno, ze spisu plyne, že žalobce potřebuje do značné míry pomoc druhé osoby k obstarávání přinejmenším některých životních záležitostí, a tím spíše záležitostí úředních. Argument správních orgánů, že žalobce je přece osobou plně procesně způsobilou, podle soudu v tomto případě neobstojí.
25. Z rozhodnutí ministerstva vyplývá, že obecně zcela nevylučuje stanovení náhradního termínu pro výslech, ale v posuzované věci takový postup odmítlo s odkazem na zásadu procesní ekonomie a § 6 odst. 2 správního řádu („*Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Správní orgán opatřuje podklady přednostně s využitím úřední evidence, do níž má přístup. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis.*“). Takové odůvodnění soud považuje za nepřesvědčivé. Byť obecně jistě existuje zájem na tom, aby správní orgány postupovaly bez zbytečných průtahů v zákonem stanovených nebo přiměřených lhůtách, nejsou-li zákonné lhůty stanoveny (§ 6 odst. 1 správního řádu), ministerstvo nijak blíže neupřesnilo, proč by opětovné předvolání k výsledku mělo dodržení základních zásad činnosti správních orgánů ohrozit. Lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti o povolení k přechodnému pobytu je sice 60 dnů [§ 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců], jedná se však o lhůtu pořádkovou, jejíž překročení nemá vliv na zákonnost správního rozhodnutí (viz např. rozsudky NSS ze dne 3. 6. 2020, č. j. 10 Azs 374/2019 – 33, nebo ze dne 18. 1. 2018, č. j. 1 Azs 397/2017 – 31), na rozdíl od přestupkového řízení, v němž průtahy či obstrukční praktiky účastníka řízení mohou vést k zániku odpovědnosti za přestupek [viz § 29 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich]. Nedodržení lhůt způsobeného samotným žalobcem by se ostatně žalobce ani nemohl dovolávat (§ 71 odst. 4 správního řádu). Z ničeho nevyplývá, že by se ze strany žalobce mělo jednat o obstrukční jednání nebo snahu vyhnout se výsledku. Naopak,

žalobce jinak v řízení poskytoval veškerou součinnost – reagoval na výzvu k doplnění podkladů, byl zastižen na hlášené adrese již při první pobytové kontrole, omluvu správnímu orgánu doručil den poté, kdy se zmocněnec fakticky dozvěděl o tom, že se žalobce měl dostavit k výslechu, a spojil ji se žádostí o stanovení náhradního termínu. Současně se jednalo o první omluvu žalobce z výslechu.

26. S ohledem na všechny skutkové okolnosti (zejm. žalobcův vysoký věk a zdravotní stav, bezprostřední žádost o stanovení náhradního termínu, absenci indicií, že by se mohlo jednat o obstrukční jednání nebo snahu vyhýbat se výslechu) soud považuje důvod nedostavení se k výslechu za omluvitelný. Naopak důvody uvedené správními orgány, proč nebyl stanoven náhradní termín, jsou nepřesvědčivé. Ostatně lze podotknout, že zásada hospodárnosti řízení není jedinou zásadou, jíž by se správní orgány ve své činnosti měly řídit. Zcela stejnou váhu mají také zásady uvedené v § 2 odst. 3 a 4 správního řádu, tj. požadavek respektu k oprávněným zájmům dotčených osob, do nichž by měl správní orgán zasahovat jen v nezbytném rozsahu, a požadavek při volbě řešení respektovat okolnosti případu. Přitom tyto zásady podle přesvědčení soudu v rámci aplikace neurčitého právního pojmu „vážné důvody“ vyvážily potřebu rozhodnout v řízení bez zbytečných průtahů. Ještě jinak řečeno, opakované předvolání žalobce, který doposud bezproblémově se správním orgánem spolupracoval, který se před vydáním prvostupňového rozhodnutí řádně omluvil a který v řízení doložil zdravotní problémy značně oslabující jeho samostatnou schopnost vystupovat před správním orgánem, by nepředstavovalo zbytečný průtah, nýbrž s ohledem na zdravotní omezení žalobce potřebné a vhodné opatření respektující jeho oprávněný zájem na setrvání v blízkosti (a péči) svých nejbližších. Zastavení řízení za daných skutkových okolností nebylo nezbytné a na straně žalobce bylo možné shledat vážné důvody pro poskytnutí náhradního termínu výslechu.
27. Soud proto uzavřel, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo mělo naopak žalobci stanovit náhradní termín, a teprve pokud by se i následně (bez vážného důvodu) nedostavil, bylo by namíste řízení zastavit. Žalovaná, která postup ministerstva aprobovala, posoudila rozhodnou právní otázku nesprávně, a zatížila tak své rozhodnutí nezákonností.
28. Na uvedeném závěru nic nemění ani žalovanou akcentovaná skutečnost, že žalobcův zmocněnec nedoložil své tvrzení, že se v době doručování nacházel v jiném členském státě EU. Jak již bylo výše uvedeno, předvolání k výslechu bylo adresováno přímo žalobci, neboť byla vyžadována jeho osobní přítomnost (zmocněnci bylo zasláno pouze vyrozumění o výslechu). S ohledem na výše popsané okolnosti doručování (viz výše body 16 až 18) a skutečnost, že žalobcem uvedený důvod nedostavení se k výslechu soud shledal omluvitelným, je otázka, zda byl zmocněnec skutečně v zahraničí, nerozhodná. V této souvislosti soud také na okraj doplňuje, že podle § 33 odst. 3 správního řádu může zmocněnec udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon (např. zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii) nestanoví jinak. Plná moc udělená žalobcem zmocněnci v nyní posuzované věci pověření substituta zastupováním žalobce nedovolovala.

IV. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

29. Soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalované zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a vrátil jí věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Současně soud zrušil i rozhodnutí prvního stupně, neboť dospěl k závěru, že řízení vedené v prvním stupni bylo nezákonné

zastaveno, což je vada, kterou žalovaná nemůže v odvolacím řízení sama napravit (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). V dalším řízení budou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 228 Kč. Tato částka sestává ze soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč a z odměny advokáta ve výši 8 228 Kč. Odměna advokáta se skládá z odměny za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tedy celkem 6 800 Kč. Tuto částku soud zvýšil o 1 428 Kč odpovídající DPH, kterou je advokát jako plátce povinen odvést (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) Náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 228 Kč je žalovaná povinna uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. dubna 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.